

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio lux miraculose euide[n]tie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

sic dicit de eo. Secundus hieronymus presbyter gre-
corum: latine et hebreo eloquio eruditus in locis san-
ctis: atque in litteris sacris usque ad decrepita vitia
eraticus: nobilitas eloquii ab oriente in oc-
cidente istarum solis ut lampas respendit.

Tertius est vita moralis institutio. Dul-
tas enim epistolae scripsit ad excitandas hominum af-
fectiones in amore dei et sanctae fraternitatis obser-
uantia. Unde beatus Prosper in suis chroni-
cis sic de eo ait. Hieronymus presbyter in be-
thleem totum mundum clarum habitabat: egregia
ingenio studio: universae ecclesiae fueris. Hec
ille. Ipse etiam ad rogatum damasi papae officium
in ecclesiasticum ordinavit. psalterium per ferias
distinxit: et vnicuique ferie nocturnum proprium
assignavit: ac quia per et cetera in fine psalmi di-
cendum instituit. epistolae et evangelia per anni cir-
culum decantanda: ceteraque ad divinum officium
pertinencia rationabiliter ordinavit. Sic itaque
per quoniam per sua sciam multipliciter totam ecclesiam il-
lustravit. Unde sic ipse narrat in epistola ad eu-
stochium cum quidam tempore audiret legeret tullium
et platonem quae sacras scripturas rapere et ad di-
iudicium: et ibidem correptus ac gravissime flag-
gellatus. unde exitus solis divinis codicibus lege-
dis operam dedit. sicque ad ecclesiae utilitatem
tantam suam curam ordinavit: et ecclesiam ipsam sin-
gulariter illuminavit. Sap. vii. Inextinguibile est
lumen illius. Idcirco non incongrue
dicitur Lux mundi.

Secundo dicitur lux fructuose scitimonie. de
qua luce dicitur. Mat. v. Luceat lux vestra coram
hominibus. Sicut itaque homo beatus hieronymus
lux mundi quoniam mundum spiritualiter illuminavit
lumine suae scitimonie dando exemplum scitimonie
quaeritionis. j. Tim. iii. Exemplum esto fide-
lium in fructu quaeritionis. Dedit autem triplex
exemplum populo.

Primum est exemplum sanctae spiritualis humilitatis
Secundum est exemplum observandae corporalis
austeritatis.

Tertium est exemplum tolerandae penalis
acerbitatis.

Primum igitur est exemplum et cetera. Unde ipse de se
dicit ad ambrosium. Nihil a puericia ita vitare
conatus sum ut antimum tumens et erectam
cervicem: dei se odium provocaret. Item. Ego etiam
omnia tuta timeo. Item. In monasterio ho-
spitalitati ex corde intendimus: et oes ad nos
venientes pro hereticis leta fronte suscipi-
mus ac venientium pedes abluimus. Hec ille

Unde pro sua humilitate se magis ac magis pro-
fitebatur in gratia dei. quae videtur in Jo. iij. Humiliter
dicit gratiam. Secundum est exemplum observandae
corporalis austeritatis. Nam postquam a gregorio
nazarenzo constantinopolitano vrbis episcopo sa-
cras litteras didicit in eremum peravit. ubi per
quatuor annos artissima penia se afflixit. ut
ipse testatur in epistola ad eustochium. ubi narrat
quanta artitudo tenetur in cibo potu vestitu
stratu. vide ibi. j. Cor. ix. Cast. go-
corpore meum et in fuit. redi. et cetera. Ro. vii. Si per
carnem vixeritis morietis: si autem spiritu facta car-
nis mortificaveritis vivetis. Tertium est exem-
plum tolerandae penalis acerbitatis. Barth. v.
Bri qui persecutionem patientur pro iusti. quoniam iporum est
reg. et cetera. Unde ipse dicit in epistola ad asellam. Gratias
agere deo quod dignus habitus sum quem oderit mun-
dus. Unde sic habet in dialogo severi discipuli be-
ati martini qui tempore hieronymi fuit. Oderant
hieronymum heretici: quoniam eos impugnare non
desisterent: oderant et clerici: quoniam eorum vitam insecta-
bant et crimina. Hec ibi. Unde cum mortuo
berio papa ipse hieronymus in ecclesia romana
na cardinalis presbyter ordinatus dignus sum
sacerdotio ab omnibus acclamaretur quod quidam cle-
ricorum et monachorum lasciviam increpabat illi
nimium indignari insidias ei paraverunt: sed et
per pestem muliebrem (ut ait iohannes beletus) ab-
eis turpis est derisus. Nam cum ad matutinas
solito more surgeret vestem mulieris quam in
extra lectum emulsi posuerat reperit: suamque esse
credens induit et in ecclesiam sic processit. hanc autem
emulsi faciebant: ut mulierem hanc in thalamo
credere: quod ille videns tunc eorum vesanie
locum dedit: et ad gregorium nazarenum acces-
sit. Passus est vtriusque persecutiones multas. unde in
epistola ad asellam dicebat. Valeficum me gar-
nium: sed scio ad regnum perventum per infamiam et
bonam famam. Item. Quia ob omni mei nomen
atque iustitiam universa me infidelium turba per-
sequitur. Utinam in opprobrium meum solidus
exurgat hic mundus: tunc vix merear a christo
laudari et sine pollicitatione sperare mercedem:
deus modo graus est maledictio quae divina laude
mutat. Per itaque quod luxit luce fructuose scitimonie.
Joan. v. Ille erat lucerna ardens et lucens.

Tertio dicitur lux miraculose evidentie. Per
illuxerunt conuscationes tue orbiterre.
In miracula autem eius vnum est proprium de loco
nisi curatio et domesticatio quae more pasto-
ris

Hb

Ber. De sc̄to Dionysio

ris asinū ad pasua ducebat et inde reducebat. vide legendā. Job. v. Bestie terre pacifice erūt tibi. In h̄ declaraf̄ti hieronymi innocentia: q̄ sic ei obediebat leo tanq̄ hoi ad innocentie statū reducto. Via ei animalia subdita erāt hoi in statu innocentie. vt ptz Gen. j. Ptz itaq̄ q̄ uenient b̄tus h̄gro. v. lux mūdi. Prouer. iij. Iustoꝝ sc̄m̄ta q̄ lux splendet p̄cedit. Ad h̄c igit̄ lucē mentis oculos attollam̄ q̄tinus ei⁹ radis sic illustrari possim⁹ vt p̄ viā salutis recto tramite directi ad diuini lumis intuitū tandē p̄tingere valeam⁹. Amen

De b̄to Dionysio et socijs eius.

B̄ti mundo

corde qm̄ ip̄i deū videbunt. Dat. v. Si cor: mūdū fuerit: tot⁹ hō mund⁹ erit. qz d̄: Dat. xv. Que corde exiit: hec com̄nant hoies. Ibi ei pctā oriunt. Ibi radices pctōꝝ figunt: q̄ si ibi successerint: nō est vbi crescant pctā. B̄ti. A corde tāq̄ a radice p̄cedūt bona et mala. B̄ti ḡ mūdo corde. Addit autē mūtu ueniens: qm̄ ip̄i deū vide. De⁹ q̄pe spūs ē. vt h̄ Jo. iij. Jo nō oculo carnalē: s̄ oculo cordis siue m̄ntē: tm̄ videri p̄t. Et sic oportet oculū carnis mūdū et vt solem videre possit. Sic et oportet oculū mentis mūdū et vt deū q̄ lucē habitat inaccessibilē videre possit. Aug. Hic ē finis amoris n̄ri: q̄qd̄ b̄n̄ agim⁹: q̄qd̄ laudabilē est uamus: q̄qd̄ inculpabilē desideram⁹ ad dei uisionē tendit. Cū uenerit pl⁹ nō req̄rem⁹. Glidere deū uolum⁹: s̄z uide q̄b̄ dictū est. B̄ti mūdo cor: qm̄ ip̄i deū vi. h̄ para v̄n̄ uideas. Nō ei corde nō mūdo uideri p̄mitte ris qd̄ non uides nisi in corde mūdo. Hec Aug. B̄ti igit̄ mūdo corde: qm̄ ip̄i deū uidebunt: in p̄nti p̄ fidē: et in futuro facie ad facie. Dixit itaq̄ b̄ti mūdo corde: n̄ dixit b̄ti mūda sup̄ficie. vt sunt fallaces hypocrite q̄ mundant id qd̄ deforis est. Hec dixit: b̄ti mūdo cor: p̄t mūdant diuites q̄ cor: porali student mūdicie: s̄z b̄ti mūdo corde q̄ nō arguit pctōꝝ sc̄ia. Hanc utiq̄ mūdicie b̄itudine habuit gl̄iosus martyr et galloꝝ ap̄ls dionys⁹ atq̄ socij ei⁹ de q̄bus uic̄ dicit. B̄ti mūdo cor. Cordis ar mū

dicā i b̄to dionysio tria potissime declarāt.

Primū ē maculatiue abiectionis abiectionis.

Secūm ē purgatiue instructionis radiano.

Tertiū ē inflāmatiue dilectionis affectio.

Primū igit̄ ē maculatiue abiectionis abiectionis. ps̄. Dñe q̄s habitabit in tabnaculo tuo aut q̄s req̄et. i. mōte

sc̄to tuo: Aut ingredis sine macula. Sunt autē tria p̄cipue aniaz maculatiua q̄ oino a b̄to dionysio sunt abiecta.

Primū fornicationis feditas

Secūm est terrene affectionis cupiditas.

Tertiū est ambitionis uanitas

Primū ē fornicationis feditas. j. Thef. iij. Hec ē uoluntas deiā

ctificatio uia vt abstineat: ab oi fornicatione. sc̄ta carnali q̄ spūali. Dis em̄ fornicatio ē aie maculatiua Jo b̄n̄ d̄: Ec̄i. x. Dul

lier fornicaria q̄st steruus. Abiecit itaq̄ de atus dionys⁹ oēm carnalē fornicationē et corpales delitias. j. Lox. vj. Fugite fornicationē. Abnegauit etiā fornicationē spūalem q̄ maxie eē i cultu idolorū. Iudic. viij.

Fornicati sunt eū baali Et ps̄. Fornicati s̄ in adiuuentioib̄ suis. B̄tus q̄pe dionys⁹

sus p̄mo fuit infidelitatis errorib̄ erecatus: s̄ postmodū p̄ b̄m̄ paulū ad b̄m̄ conuersus.

Sic em̄ h̄ in actib̄ ap̄toꝝ cū paul⁹ conuissit atbenas epicuriū et stoici p̄h̄icuz co

disceptabant: q̄dam autē dicebat. qd̄ uult semiatos hic p̄boꝝ dicere. Alij dicebat no

uoz demonioꝝ uidef̄ annūciato: esse. dice runt ḡ ei. Noua q̄dam inferis aurib̄ n̄ris.

Atbenienses autē ad nihil aliud uocabant nisi aut dicere aut audire aliqd̄ noui Cū ḡ paul⁹

singla deoꝝ altaria plustrasset. inter cetera ignoti dei altare uidit. Die nāq̄ do

minice passiois cū facere fuissent tenebre su p̄ uniuersā terrā p̄hi q̄ erat atbenis nō p̄

tuerunt causā naturalem talis eclips̄is tunc n̄re: qz naturalis eclips̄is solis fit solū i sy

nodo solis et lune/luna autē tunc erat e regi one ad solē: erat em̄ q̄ndecima. Tum in di

stortis sebo lastie legit qz p̄hi ad hoc addu cti sunt vt dicerent qz deus nature patif.

tunc ḡ atbenienses illi deo arā construerunt et su p̄posit⁹ est titulus. Deo ignozateo

colutis. Hunc annuncio yo h̄ vep̄ deū q̄te cit celū et terrā. Deinde dicit dionysio que